

දානියෙල්ගේ පොත - එකසිය හැටපස්වනුවැනි භාගය

භාවිතානුකූල වාක්‍යරචිත ප්‍රකාශය විවෘත කිරීම: මහා
ඇලෙක්සැන්ඩර්ගෙන් නවීන රෝමය දක්වා

Jeff Pippenger
2024-03-29

දැන් අපි මහා ඇලෙක්සැන්ඩර්ගේ හදිසි මරණයෙන් පසු සිදු වූ ඉතිහාසය සලකා බලමු;
එය ක්‍රිස්තු පූර්ව 538 වසරේ සිට 1798 දී පැමිණෙන අවසාන කාලය දක්වා නිරූපණය
කරයි.

ඔහු නැගී සිටින කල, ඔහුගේ රාජ්‍යය බිඳ දමා අහසේ සුළං හතර දෙසට බෙදී යනු
ඇත; එය ඔහුගේ වංශජයන්ට නොව, ඔහු පාලනය කළ ආධිපත්‍යයට අනුවද
නොවන්නේය; මක්නිසාද ඔහුගේ රාජ්‍යය උදුරාගෙන, ඔවුන් හැර අන් අයට දෙනු
ලැබේ. දකුණේ රජු බලවත් වන්නේය; ඔහුගේ අධිපතීන්ගෙන් එක්කෙනෙකුද
එසේය; නමුත් ඔහුට වඩා බලවත් වී ආධිපත්‍යය දරන්නේය; ඔහුගේ ආධිපත්‍යය
මහත් ආධිපත්‍යයක් වන්නේය. අවුරුදු අවසානයේදී ඔවුහු එකට බැඳෙන්නෝය;
මක්නිසාද දකුණේ රජුගේ දියණිය උතුරේ රජු වෙත ගිවිසුමක් කිරීමට
පැමිණෙන්නීය; නමුත් ඇය බාහුයේ බලය රඳවා නොගන්නීය; ඔහුද, ඔහුගේ
බාහුයද ස්ථිරව නොසිටිනු ඇත; එහෙත් ඇයද, ඇය ගෙන ආවේද, ඇය ජනිත කළ
තැනැත්තාද, මේ කාලවලදී ඇය ශක්තිමත් කළ තැනැත්තාද පාලා දෙනු
ලැබෙන්නෝය. එහෙත් ඇගේ මුල්වල ශාඛාවකින් එක්කෙනෙක් ඔහුගේ ස්ථානයේ
නැගී සිටින්නේය; ඔහු සේනාවක් සමඟ පැමිණ, උතුරේ රජුගේ බලකොටුවට ඇතුළු
වී, ඔවුන්ට විරුද්ධව ක්‍රියා කර ජය ලබන්නේය. ඔවුන්ගේ දෙව්වරුන්ද, ඔවුන්ගේ
අධිපතීන්ද, රිදී හා රන්වලින් කළ ඔවුන්ගේ අගනා භාජනද ඔහු වහල්කරුවන්
ලෙස මිසරයට ගෙන යන්නේය; එවිට ඔහු උතුරේ රජුට වඩා වැඩි අවුරුදු ගණනක්
පවතින්නේය. ඉන්පසු දකුණේ රජු තම රාජ්‍යයට පැමිණ, තම දේශයට ආපසු
හැරෙන්නේය. දානියෙල් 11:4-9.

අවසානයේදී, මහා ඇලෙක්සැන්ඩර්ගේ රාජ්‍යය බිඳ වැටුණු පසු, පෙර රාජ්‍යයේ පාලනය
සඳහා සටන් කළ අය ප්‍රධාන රාජ්‍ය දෙකකට පරිවර්තනය වූහ. එක රාජ්‍යයක්
ඇලෙක්සැන්ඩර්ගේ පෙර අධිරාජ්‍යයේ දකුණු කොටස පාලනය කළ අතර, අනෙක්
රාජ්‍යය උතුරු කොටස පාලනය කළේය. එම ස්ථානයෙන් ආරම්භ වන අනාවැකිමය
කථාවේදී, ඔවුන් සරලවම "දකුණේ රජු" සහ "උතුරේ රජු" ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ. ලෝක
ආධිපත්‍යය සඳහා වූ අරගලය උතුරේ රජු සහ දකුණේ රජු අතර පමණක් නිරූපණය
වන අවස්ථාවට ළඟා වූ විට, එම රාජ්‍ය දෙකේ සංකේත මුළු අධ්‍යායය පුරාම අඛණ්ඩව
පවතී.

පස් වන වගන් නි යේ දී දකුණේ රජු ස්ථාන නිකරනු ලබයි , ඔහු බලවත් ව සි
රජු ද බලවත් ය, ඔහු ගේ රාජ්‍ය යද වඩා වී ශාලය. අනතුරු ව හයවන වගන් නි යේ දී
රජු උතුරු රාජ්‍ය ය සමඟ සන්ධානයක් යෝජනා කරයි . එම සාමගි විසූ මතහවුරු
කරනු ලබන්නේ දකුණේ රජු තම දියණිය උතුරේ රජුට දීමෙනි , ඒ අනුව ව

ඇයව වී වාහකරගෙන, පවුල් බැඳීම් මගින් මගින් ඔවුන්ගේ සන්ධානය අනුමත කළ පිණිස සය. උතුරේ රජු එයට එකඟ වී, තම භාර්යාව අත්හැර, දකුණෙන් පැමිණි රාජකුමාරිය වී වාහකරගෙන, එම සන්ධානය ආරම්භ කරන ලදී.

අවසානයේ දකුණේ රාජකුමාරිය පුරුෂ දරුවෙකු බිහිකරයි; එහෙත් අවසානයේ උතුරේ රජු තම තම භාර්යාව පිළිබඳ වෙහෙසට පත්ව, පළමු භාර්යාව සමඟ කළාක් මෙන් ඇයව අත්හැර දමා, නැවත තම පළමු භාර්යාව රැගෙන ගනියි. එහෙත් මුල් භාර්යාව යළි පිහිටුවනු ලැබ, අවස්ථාව ලැබුණු වහාම, ඇය උතුරේ රජුවද, ඔහුගේ දකුණු සොදුරියද, ඇයගේ දරුවාද, ඇය සමඟ පැමිණි මුළු මිසර පිරිවරද ඝාතනය කරයි. මුල් භාර්යාව විසින් දකුණේ රාජකුමාරියද ඇයගේ දරුවාද ඝාතනය කළ එම ක්‍රියාව දකුණේ රාජකුමාරියගේ පවුල කෝපගන්වයි; එවිට ඇයගේ සහෝදරයන්ගෙන් එක්කෙනෙකු හමුදාවක් නැගිටවා උතුරු රාජ්‍යයට පහර දෙයි.

දකුණු සේනාව උතුරු රජුට එරෙහිව ජයගනී; එවිට උතුරු රජුව ඝාතනය කළ පළමු භාර්යාවද, ඔහුගේ දකුණු භාර්යාවද දරුවාද දණ්ඩනය කර මරණයට පත් කරනු ලැබේ. තම පියාගේ මරණයේදී උතුරේ පාලක රජු ලෙස පත් කරනු ලැබ සිටි මුල් භාර්යාවගේ පුත්‍රයා දකුණු රජු විසින් අල්ලාගෙන, පෙර සටන්වලදී උතුරු රාජ්‍යය විසින් දකුණු රාජ්‍යයෙන් ගෙන ගිය මිසරීය වස්තු සහ රූපයන් කිහිපයක් සමඟ මිසරයට ආපසු ගෙන යනු ලැබේ. මිසරයේ සිටියදී අල්ලාගෙන ගෙන ආ උතුරු රජු අශ්වයකින් වැටී මියයයි. යුරියා ස්මිත් මෙම ඉතිහාසය පහත පරිදි හඳුන්වයි.

“පදය 6. අවුරුදු අවසානයේදී ඔවුහු එකිනෙකා සමඟ සන්ධානගත වන්නෝය; මක්නිසාද දකුණේ රජුගේ දියණිය ගිවිසුමක් කරනු පිණිස උතුරේ රජු වෙත පැමිණෙන්නීය. එහෙත් ඇය බාහුවේ බලය රඳවා නොගන්නීය; ඔහුද, ඔහුගේ බාහුවද ස්ථිරව නොසිටිනු ඇත. නමුත් ඇයද, ඇයව ගෙනා අයද, ඇයට උපත දුන් තැනැත්තාද, මේ කාලවලදී ඇය ශක්තිමත් කළ තැනැත්තාද භාර දෙනු ලබන්නෝය.”

මිසරයේ රජුන් හා සිරියාවේ රජුන් අතර නිතර යුද්ධ පැවතුණි. විශේෂයෙන් මෙය එසේ වූයේ මිසරයේ දෙවන රජු වූ පටොලමි ගිලබෙල්ලස් සහ සිරියාවේ තුන්වන රජු වූ ඇන්ටියොකුස් තිස්සේ සමයේදීය. අවසානයේදී ඔවුහු සමාදානයක් කරගැනීමට එකඟ වූහ; එහි කොන්දේසිය වූයේ ඇන්ටියොකුස් තිස්සේ තම පූර්ව භාර්යාව වූ ලවොඩියෙස සහ ඇයගේ පුත්‍රයන් දෙදෙනා පසෙක දමා, පටොලමි ගිලබෙල්ලස්ගේ දියණිය වූ බෙරෙන්නියෙස සමඟ විවාහ විය යුතු බවය. ඒ අනුව පටොලමි තම දියණිය ඇන්ටියොකුස් වෙත ගෙන ගොස්, ඇය සමඟ අනිවිශාල දායාදයක් ද ප්‍රදානය කළේය.

“ඇය භූ ජයේ බලය රඳවා නොගත් නී ය;’ එනම්, ඇන්ටියොකුස් සමඟ ඇයට තිබූ ප්‍රයෝජනයන් බලයන් ය. එසේ ම එය සිදු විය ය; මක් නිසාද, ඉන්ටික කාලයකට පසු ප්‍රේමෝද් වේ ගයකදී, ඇන්ටියොකුස් තම පෙර භාර්යාව වූ ලාබඩි සේ සහ ඇගේ දරුවන් නැවතත් රාජසභාවට කඳවාගෙන ආවේ ය. එවිට භවිෂ්‍යපිඨයකි යන්නේ, ‘ඔහු [ඇන්ටියොකුස්] දස් වී රව නොසිටිනු ඇත, ඔහුගේ භූ ජය,’ එනම් වංශ නොසිටිනු ඇත යන්නයි. නැවත අනුග්‍රහයටත් බලයටත් පත් වූ ලාබඩි සේ විත් තයේ වංචලභාවය හේතු වෙන් ඇන්ටියොකුස් නැවතත් ඇය අපකීර්ති කර, බෙරෙන්නියෙස නැවත කඳවාගනු ඇතැයි බිය වූවාය; එවැනි අවස්ථාවකින්

සාර් එක ආරක්ෂා ජාතික සලසන් නේ ඔහු ගේ මරණය පමණක් ම බව සිතා, ඇය විකල්ප කලකට පසු ඔහු ට විෂ දී මට සලස්වාය. බෙරෙනි සේ ගෙන් ලැබූ ඔහු ගේ වංශය රාජ්‍යයේ ඔහු ට අනුප්‍රාප්ත නොවීය; මක් නිසාද, ලාඕඩි සේ කටයුතු එසේ කළාය, නමාගේ වැඩි මහල් පුත්‍රයා වූ සෙලේ යු කස් කැලි නි කස් ට සිංහාසනය හිමි කර දී මට.”

“එහෙත් එවැනි දුෂ්ටකම දිගු කලක් දඩුවම් නොලබා නොපවතිනු ඇතැයි, අනාවැකිය තවදුරටත් පූර්වයෙන් ප්‍රකාශ කරන අතර, පසුව ඇති ඉතිහාසයද එය සනාථ කරයි.”

“වචන 7. එහෙත් ඇයගේ මුල්වලින් වූ ශාඛාවකින් එක් අයෙකු තම තනතුරෙහි නැගී සිටිනු ඇත; ඔහු සෙනාවක් සමඟ පැමිණ උතුරු රාජ්‍යයේ රජුගේ බලකොටුවට ඇතුළු වී ඔවුන්ට විරුද්ධව ක්‍රියාකර ජය ගනු ඇත. 8. තවද ඔහු ඔවුන්ගේ දේවතාවන්, ඔවුන්ගේ ප්‍රධානීන්, රිදී සහ රන්වලින් වූ ඔවුන්ගේ අගනා භාජන ද සමඟ වහල්කරුවන් ලෙස මිසරයට ගෙන යනු ඇත; ඔහු උතුරු රාජ්‍යයේ රජුට වඩා වැඩි අවුරුදු ගණනක් පවතිනු ඇත. 9. මෙසේ දකුණු රාජ්‍යයේ රජු තම රාජ්‍යයට පැමිණ, තම දේශයට ආපසු හැරී යනු ඇත.”

බෙරෙනිසේ සමඟ එකම මූලයෙන් උද්භව වූ මේ ශාඛාව වූයේ ඇගේ සහෝදරයා වන ටොලමි යූෆාර්ගේට්ට්ස්ය. ඔහු තම පියා වූ ටොලමි ෆිලඩෙල්ෆස්ගෙන් මිසර රාජ්‍යයේ රාජ්‍යභාරය උරුම කරගත් වහාම, තම සහෝදරිය බෙරෙනිසේගේ මරණයට පළිගැනීමේ දැඩි උණුසුමෙන්, අනිවිශාල සෙන්සමූහයක් රැස් කොට, උතුරේ රජුගේ, එනම් තම මව වූ ලාඕඩිසේ සමඟ සිරියාවෙහි ආණ්ඩු කළ සෙලූකස් කැලිනිකස්ගේ, දේශසීමාව තුළට ආක්‍රමණය කළේය. ඔහු ඔවුන්ට එරෙහිව බලවත් වී, සිරියාව, කිලිකියාව, යුද්‍රිස් නදියෙන් එපිට උස් ප්‍රදේශයන්, හා ආසියාවේ බොහෝ දුරට සම්පූර්ණ කොටස් පවා ජයගැනීම දක්වා ප්‍රබල වූයේය. එහෙත්, තමන් නැවත ගෙදර පැමිණීම අවශ්‍ය කරන කැරැල්ලක් මිසරයේ නැගී ඇති බව අසා, ඔහු සෙලූකස්ගේ රාජ්‍යය කොල්ලකා, රිදී ටැලන්ට් හතළිස් දහසක්ද, අතර්ෂ භාජනද, දෙව්වරුන්ගේ රූප දෙදහස් පන්සියයක්ද අත්පත් කරගත්තේය. මේ අතර, කම්බයිසිස් කලින් මිසරයෙන් ගෙන පර්සියාවට රැගෙන ගිය රූප ද ඇතුළත්ව තිබිණි. සම්පූර්ණයෙන්ම මූර්තිපූජාවට කැපව සිටි මිසරවරු, මෙසේ බොහෝ වර්ෂ ගණනාවකට පසු තමන්ගේ වහල්කළ දෙව්වරුන් ඔවුන් වෙත ආපසු ගෙනා බැවින්, ගෞරව සුවක වශයෙන් ටොලමිට යූෆාර්ගේට්ට්ස්, එනම් “හිතකරයා” යන බිරුදිය පිරිනැමූහ.

“මෙය, බිෂ්ප් නි වී ටන් ගේ අනුව, යෙරෝම් විසින් පූරාණ ඉතිහාසකාරයන් උපුටා ගත් වාර්තාවකි; එහෙත්, ඔහු පවසන පරිදි, තවමත් පවතින ලේඛකයන් විශේෂ කරුණු කිහිපයක් තහවුරු කරති. අප්‍රිකාවේ අපට දන් වන් මෙන් ඇත්ත විශේෂයක් ව මරා දමා, එයින් පසුව බෙරෙනිසේ සහ ඇගේ දරුවාද ඝාතනය කළ බැවින්, ඒ ඝාතනවලට පළි ගැනීම සඳහා ෆිලඩෙල්ෆස්ගේ පුත් පටෝලමි සිරියාව ආක්‍රමණය කර, ලාඕඩිස් ව මරා, බැබිලෝනිය දක්වා ඉදිරියට ගිය බවයි. පොලිබියස්ගෙන් අපි ඉගෙනගත්තේ, යූර්ගිටිස් යන අන් වර්ථනාමයෙන් පටෝලමි, තම සොයුරිය වූ බෙරෙනිසේ ට කරනු ලැබූ කුරු සැලකීම නිසා අනිශ්චිත කෝපයට පත් ව, හමු දාවක් සමඟ සිරියාවට ගමන් කර, ඉන් පසු අවුරුදු කිහිපයක් මිසර රාජවරුන්ගේ යුදරක්ෂක බලකායන් විසින් රැකවල්

සෙලූ කි යා නගරය අල් ලාගන් බවයි . මෙසේ ඔහු උතු රු රජු ගේ බලකොටු වට වී ය. පොලී යානු ස් ප්‍ර කාශකරන් නේ පටෝලම් යු ද් ධයකි න් හෝ සටනකි න් ටෝරස් කන් දේ සි ට ඉන් දි යාව දක් වා වූ මු එ දේ ගයම තම අධි නයට ගන් බව එහෙත් ඔහු එය පු ත්‍ර යා වෙනු වට පි යාට අයන් කර දක් වන් නේ වැරදි මකි නි අවධාරණය කරන් නේ ගෘහස් ඵකැර ල් ලක් හේ තු වෙන් පටෝලම් මි සරයට න කැඳවනු නොලැබු හේ නම් , ඔහු සෙලූ කස් ගේ මු එ රාජ්‍ය යම අයි නි කරගනු බවයි . මෙසේ දකු ණු රජු උතු රු රජු ගේ අධි පත්‍ය යට පි වී ස, අනාගතවක් 2 කලි න් පැවසූ පරි දි , තම භූ මි යට නැවත ගි යේ ය. තවද ඔහු උතු රු රජු ට වඩා අවු රු දු ගණනක් ජී වන් වී ය; මන් ද සෙලූ කස් කලි නි කස් වනාහි වනවාසම තම අශ් වයාගෙන් වැටි මක් නි සා මි යගි ය අතර, පටෝලම් යු ර් ගි ටි ස් ඔහු ට අවු රු දු හතරක් හෝ පහක් ජී වන් වී ය." උර් යා ස් මි න් , Daniel and the Revelation 250-252.

රෝමයේ, එබැවින් උතුරේ රජුගේද, එක් ප්‍රකාශනීය ලක්ෂණයක් නම්, සිංහාසනය මත ස්ථාපිත වීමට නම් භූගෝලීය බාධක තුනක් ජයගත යුතු වීමය. ඇලෙක්සැන්ඩර්ගේ බිඳී ගිය රාජ්‍යයේ පසුබැසීමෙන් පසු උද්භව වූ ප්‍රථම උතුරේ රජු ස්ථාපිත වන්නේ ක්‍රි.පූ. 316 සිට 312 දක්වා කෙටි කාලයක් දකුණේ රජු වූ ටොලමි යටතේ සෙන්පතිවරයෙකු ලෙස ජේවය කළ සෙලියුකස් නිකේටර් විසිනි. "දකුණේ රජු බලවත්වනු ඇත; ඔහුගේ අධිපතීන්ගෙන් එක් කෙනෙකුද එසේම වනු ඇත; ඔහු ඔහුට වඩා බලවත් වන්නේය" යයි පවසන විට පස්වන පදය මෙම සත්‍යය සම්බන්ධයෙන් කතා කරයි. ටොලමි දකුණේ රජු වූ අතර, ඔහුට සෙන්පතිවරයෙකු (ඔහුගේ අධිපතීන්ගෙන් එක් කෙනෙකු) සිටියේය; ඔහු ටොලමිට වඩා බලවත් වීමට නියමිතව සිටියේය. පස්වන පදයේ අවසාන වාක්‍යාංශය මෙසේ කියයි: "ඔහු අධිපත්‍යය දරන්නේය; ඔහුගේ අධිපත්‍යය මහත් අධිපත්‍යයක් වන්නේය." ටොලමිගේ සෙන්පති සෙලියුකස්, ප්‍රථම උතුරේ රජු බවට පත්වීමට නියමිතව සිටියේය. එහෙත් සෙලියුකස් උතුරේ රජු වීමට නම්, ඔහු දකුණේ රජුගෙන් වෙන්විය යුතු වූ අතර, ඉන්පසු භූගෝලීය ප්‍රදේශ තුනක් ජයගත යුතු විය.

සෙලියුකස් විසින් ජයගත් පළමු ප්‍රදේශය ක්‍රි.පූ. 301 දී නැගෙනහිර ප්‍රදේශය විය. ඉන් අනතුරුව, ක්‍රි.පූ. 286 දී ඔහු බස්නාහිර ප්‍රදේශයද (කැසැන්ඩර්ගේ අනුප්‍රාප්තිකයා විසින් අල්ලාගෙන තිබූ ප්‍රදේශය) ජයගත්තේය. තවද, ක්‍රි.පූ. 281 දී ලිසිමැකස්ව ජයගත් විට උතුරේ තිබූ තම තුන්වන ප්‍රදේශයද ඔහු අත්පත් කරගත්තේය. උතුරේ රජු ක්‍රි.පූ. 281 දී සිංහාසනය මත ස්ථාපිත විය.

පසුව දක්ෂිණ රජු සමඟ ඇති කරන ලද සාම ගිවිසුම ක්‍රි.පූ. 252 දී සිදු විය. අවුරුදු හයක්කට පසුව, එනම් ක්‍රි.පූ. 246 දී, බෙරෙන්නේ (දක්ෂිණ කුමාරිකාව), ඇගේ පුත්‍රයා, සහ ඇය සමඟ සිටි මුළු පිරිසම මරණයට පත් කරන ලදී. ඉන්පසු දක්ෂිණ රජු ලාමදිකේගේ පුත්‍රයා වූ සෙලෙව්කස් කැලිනිකස් අල්ලාගෙන, ඔහු සමඟ නැවත මිසරයට ගෙන ගියේය; එහිදී ඔහු අශ්වයකින් වැටී මිය ගියේය. උතුරේ පළමු රජුගේ රාජ්‍යකාලය ක්‍රි.පූ. 281 සිට ක්‍රි.පූ. 246 දක්වා වූ අතර, එය අවුරුදු නිස්පහකට සමාන වේ.

එකොළොස් වැනි අධ්‍යයනයේ උතුරේ පළමු රජු , සිංහාසනය මත ස්ථාපිත වීම සහ භූගෝලීය බාධක තුනක් ජයගත්තේ ය. අනාර් ය රෝමය ද සිංහාසනය මත ස්ථාපිත වීම සඳහා භූගෝලීය බාධක තුනක් ජයගත්තේ ය [දානි යෙල් 8:9 බලන්න], එසේ

පාප් වහන්සේ කී ය රෝමය ද සිංහාසනය මත ස්ථාපිත වී මසදහා හු ගෝලීය බාධක තුනක් ජයගත් තේ ය [දානියෙල් 7:20 බලන්න]. නවීන රෝමය ද සිංහාසනය මත ස්ථාපිත වී මසදහා හු ගෝලීය බාධක තුනක් ජයගනි යයි [දානියෙල් 11:40-43 බලන්න].

සිංහාසනය මත පිහිටුවනු ලැබූ පසු, උතුරේ පළමු රජු වසර තිස්පහක් පාලනය කළේය. සිංහාසනය මත පිහිටුවනු ලැබූ පසු, පිළිමාරාධක රෝමය “කාලයක්” (වසර තුන්සිය හැටක්) පාලනය කළේය. සිංහාසනය මත පිහිටුවනු ලැබූ පසු, පාප් රෝමය “කාලයක්, කාලයන් සහ කාලයේ භාගයක්” (වසර එක්දහස් දෙසිය හැටක්) පාලනය කළේය. සිංහාසනය මත පිහිටුවනු ලැබූ පසු, නූතන රෝමය සංකේතාත්මක මාස හතළිස් දෙකක් (“පැයක්” ලෙසද සඳහන් කරනු ලබන) පාලනය කරනු ඇත.

“දානියෙල්” පොතේ එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ ලේඛිත ඉතිහාසයේ “බොහෝ කොටසක් නැවත සිදුවිය යුතුය” යයි සභෝදර වයිච් අපට දන්වයි. එවිට ඇය නිස්එකෙන් නිස්භය දක්වා වූ වාක්‍ය උද්ධෘත කරමින්, “මෙම වචනවල විස්තර කර ඇති දර්ශනවලට සමාන දර්ශන සිදුවනු ඇත” යයි පවසයි. එම වාක්‍යවල පාප්මය රෝමය (විනාශය ගෙන එන පිළිකුල) 538 වර්ෂයේ සිංහාසනය මත “පිහිටුවනු” ලැබ, අනතුරුව පළමු “කෝපය” 1798 දී සම්පූර්ණ වන තුරු “බොහෝ දවස්” (දහස් දෙසිය හැට අවුරුදු) දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට පීඩා කරයි. නිස්එකෙන් නිස්භය දක්වා වූ වාක්‍යවල ඉතිහාසය එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ අවසාන වාක්‍ය හයෙන් නැවත සිදුවෙයි, එහෙත් එම ඉතිහාසය පහෙන් නවය දක්වා වූ වාක්‍යවලද සම්පූර්ණ ලෙස පූර්වරූපිත කර තිබිණි.

ක්‍රි.පූ. 281 දී සෙලෙෆකස් උතුරේ රජු ලෙස පිහිටුවනු ලැබීම, 538 වර්ෂයට අනුරූප වේ. මේ දෙකම භූගෝලීය බාධක තුනක් ජයගැනීමේ අවසානයේ උතුරේ රජු සිංහාසනාරූඪ වීම නියෝජනය කරයි. පාප් අධිපත්‍යයේ කාලය විවිධ ආකාරවලින් ප්‍රකාශ කර ඇත; දින එක්දහස් දෙසිය හැටක්, මාස හතළිස් දෙකක්, කාලයක්, කාලයන් සහ කාලයක අර්ධය, අවකාශයක්, සහ අවුරුදු තුනහමාරක්. සෙලෙෆකස්ගේ පාලන කාලය අවුරුදු තිස්පහක් වූ අතර, නිස්පහේ දශම කොටසක්, එනම් දසමාංශයක්, තුනහමාරකි. අවුරුදු තිස්පහේ දශම කොටසක් “තුන ලක්ෂය පහ” (3.5) අවුරුදු ලෙසද ප්‍රකාශ වේ. “තුනහමාර” යනු පාප් අධිපත්‍යයේ කාලපරිච්ඡේදයේ සංකේතයකි.

1798 දී දක්ෂිණයේ රජ වූ නැපෝලියන් බොනපාර්ට් (“වාසනාවන්ත පුත්‍රයා” යන අර්ථය ඇති) පාප්තුමා අල්ලා වහලෙකු ලෙස ගෙන යාමට තම සෙන්පතියාව යැවූ විට, පාප් පදවියට එහි මාරක තුවාලය ලැබුණි. වසරකට පසු, 1799 දී, දක්ෂිණයේ රජා විසින් වහල්කමට ගෙන ගිය උතුරේ පළමු රජු මෙන්ම, පාප්තුමාද විදේශ නිර්වාසිතාවෙහි මරණයට පත් විය. සෙලූකස් කලිනිකස් මිසරයේ වහල්කමට පත් වූ අවස්ථාවේ අශ්වයකින් වැටී මිය ගියේය. පාප්තුමා නම් සත්වයා මත ආරෝහණය කළ නැතැත්තාය. එම සත්වයා නියෝජනය කළේ පාප්තුමා තම සාතානික ක්‍රියා සාධනය කිරීම සඳහා භාවිත කළ දේශපාලන ක්‍රමයයි. 1798 දී එම සත්වයා මරා දමන ලදී. සහ එම සත්වයා මත ආරෝහණය කරමින් එය මත රාජ්‍ය කළ පාප්තුමා වසරකට පසු මිය ගියේය. සෙලූකස් කලිනිකස් අශ්වයකින්—ඔහු ආරෝහණය කළ සත්වයාගෙන්—වැටී මිය ගියේය. 1798 සහ 1799 දී පාප් පදවියට පැමිණි වහල්කම, උතුරේ පළමු රජුගේ වහල්කම මගින් සම්පූර්ණයෙන්ම පූර්වවිත්‍රණය කරන ලදී.

දකුණේ රජුගේ උදහස උතුරේ රජු මත පැමිණෙන්නට හේතුව වූයේ, බෙරෙනිසේ (දකුණු පාර්ශ්වයේ මනාලිය) අත්හැර දැමීමෙන්ද අනතුරුව ඇය ලාඕඩිසේගේ අතින් මරණයට පත්වීමෙන්ද නිරූපිත වූ බිඳුණු සාම ගිවිසුමකි. නැපෝලියන් 1797 දී විප්ලවවාදී ප්‍රංශය හා පාප් රාජ්‍යයන් අතර සාම ගිවිසුමකට ඇතුළත්විය. එම ගිවිසුම, එය අත්සන් කරන ලද්දේ ඉතාලියේ ඇන්කෝනාහි ටොලෙන්ටිනෝ නගරයේ බැවින්, එම නගරයේ නාමයෙන් හැඳින්වුණේය. 1798 පෙබරවාරි මාසයේදී ප්‍රංශය පාප්වහන්සේ බඳගෙන ගොස් වහල්කරුවෙකු කළ විට එය නිල වශයෙන් අවසන් විය. එම ගිවිසුම අහෝසි කරන ලද හේතුව වූයේ, තම විප්ලවය ව්‍යාප්ත කිරීමට ප්‍රංශය කළ ප්‍රයත්නයයි.

නැපෝලියන්ගේ ජෙනරාල් ඩුරෝ, එවකට ප්‍රංශයේ පාලක රජය වූ ඩිරෙක්ටෝරිය විසින් යවන ලද ප්‍රංශ හමුදා මෙහෙයුම් බලකායේ කොටසක් වශයෙන් 1797 දී රෝමයේ සිටියේය. ජෙනරාල් ඩුරෝගේ රෝමයේ පැමිණීමද ඇතුළත් වූ ඉතාලිය වෙත ප්‍රංශ හමුදා මෙහෙයුමේ අරමුණ වූයේ, ඉතාලි අර්ධද්වීපයේ ප්‍රංශ විප්ලවවාදී බලවේග විසින් ස්ථාපිත කරන ලද, කෙටි කාලයක් පමණක් පැවති අනුගාමී රාජ්‍යයක් වූ රෝම ජනරජයට සහාය දීමය. මෙම කාලය තුළ ප්‍රංශ ජාතිකයන් යුරෝපය පුරා විප්ලවවාදී ව්‍යාපාරවලට සහාය දීමටත් විප්ලවවාදී අදහස් ප්‍රචලිත කිරීමටත් ක්‍රියාශීලීව සම්බන්ධව සිටියහ. ඉතාලියේදී, ඔවුන්ගේ අරමුණ වූයේ රාජ්‍යයක් පාලන පෙරළා දමා ප්‍රංශ ජනරජය ආදර්ශ කරගත් ජනරජ ස්ථාපිත කිරීමය.

ඩුරෝට් රෝමයේ සිටීමත් ඔහුගේ ක්‍රියාකාරකමත්, පාප් රාජ්‍යයන්හි අනුගාමිකයන් සහ ප්‍රාදේශීය අරිස්ටෝක්‍රටයන් ඇතුළුව සංරක්ෂණවාදී පක්ෂකණ්ඩායම්වල විරෝධය උද්දීපනය කළේය. 1797 දෙසැම්බර් මාසයේදී, ප්‍රංශ හමුදා සහ පාප් රාජ්‍යයන්හි අනුගාමිකයන් අතර ඇති වූ ගැටුමකදී, ජෙනරාල් ඩුරෝට් ඝාතනය කරනු ලැබීය; එම නිසා ඊළඟ වසරේ පාප්වහන්සේ අල්ලාගෙන යාම සඳහා ජෙනරාල් බර්නියර් යැවීමට නැපෝලියන්ට අසාධාරණයට ආවරණයක් සකස් විය. දකුණේ සහ උතුරේ රජවරුන් අතර බිඳුණු සාම ගිවිසුමක්, ඉතිහාස දෙකෙහිම, උතුරේ රජ දකුණේ රජ විසින් අල්ලාගෙන යනු ලැබීමට හේතුව සැපයීය.

අටවන පදයේ, "ඔවුන්ගේ දෙවියන් ද, ඔවුන්ගේ අධිපතීන් සමඟ ද, රිදී හා රත්‍රන්වල ඔවුන්ගේ අතර්ඝ භාජන සමඟ ද, ඔහු මිසරයට වහල්කරුවන් වශයෙන් ගෙන යන්නේය" යයි කියයි. මෙම පදය ඉටු වීමේදී පටොලෙමි මිසරයට ආපසු පැමිණි විට, උතුරේ රජු විසින් මීට පෙර ඔවුන්ගෙන් ගෙන ගිය ඔවුන්ගේ රූප හා කලාභාණ්ඩ නැවත ඔවුන් වෙත පවරා දීම පිණිස කළ ඔහුගේ ක්‍රියාවට ප්‍රශංසාවක් වශයෙන්, මිසරියෝ ඔහුට "යුපර්ගෙටෙස්" (ප්‍රයෝජනකර) යන නාමය දුන්හ. 1798 දී, ප්‍රංශයන් විසින් රෝමය කොල්ලකෑම සිදු විය. එක් දිනක් තුළ පමණක්, දැඩි යුධ ආරක්ෂාවක් යටතේ අශ්වයන් විසින් ඇඳගෙන යන රථ පහසියයක් නගරයෙන් පිටත්ව යන බව ඉතිහාසඥයෝ වාර්තා කරති.

එම ප්‍ර දක් ෂි ණ යාත්‍ර ාව තු ළ ප්‍ර ශය ටොලෙන් ටි නෝහි බි ද වැටු ණු සාම ගි වි අත් පත් කරගනි මි න් සි ටි ප්‍ර ාවී නමු ඊ නි සහ පු නරු ද යු ගයේ වි තු වි ඇතු ළන් වි ය. එම කලාකෘති අතර Laocoon group, the Belvedere Apollo, the Dying Gaul, Cupid and Psyche, Ariadne on Naxos, the Medici Venus, සහ Tiber හා Nile ගංගාවන් ගේ වි ශාල ප්‍ර නි මා ද; Raphael වි සි න් නි ඊ මාණය කළ තාප් ප රෙදි සහ වි තු , එනම් tl

Transfiguration, the Madonna di Foligno, the Madonna della Sedia, Titianගේ Santa Conversazione ද; තවද අනෙකුත් බොහෝ කෘති ද ඇතුළත් වී ය. මෙම සොරකම් කළ ධනය 1807 දී විවෘත කරන ලද Louvre හි Musee Napoleonian තුළ ප්‍රදර්ශනය කරන ලද්දේ ඒකට වසර කිහිපයකට පසුව පමණි. Ptolemy ඊජිප්තු වරුන්ගේ ධනය ලබාදුන් නිසා ප්‍රශංසිත වූ පරිදි, රෝමයෙන් ඊළඟ ගිය එම ධනය Napoleon ගෙන් නම් කරන ලද කෞතුකාගාරයේ කොටසෙහි තැබුණි.

පස්වන පදය සිට නවවන පදය දක්වා, ක්‍රිස්තු වර්ෂ 538 දී ආරම්භ වී 1798 සහ 1799 දී අවසන් වන ඉතිහාසයට සම්පූර්ණ සමාන්තරයකි. ඒවා, පරිච්ඡේදයේ අවසාන පද හය තුළ නිරූපිත වන නිස්ඵල වන පදය සිට නිස්භය වන පදය දක්වා සමග ගැලපෙයි; එම අවසාන පද හය, නූතන රෝමය බාධක තුනක් ජයගෙන අවසානයේ උදව් කිරීමට කිසිවෙකු නොමැතිව තම අවසානයට පැමිණෙන විට එයට ලැබෙන අවසාන බලගැන්වීම විස්තර කරයි. ඉන්පසු දසවන පදය 1989 වර්ෂයේ ඉතිහාසය අමතයි.

එහෙත් ඔහුගේ පුත්‍රයෝ උද්දීපනය කරනු ලබති, මහත් සේනාබල රාශියක් එක්රැස් කරති; ඔවුන්ගෙන් එක් කෙනෙක් නියත වශයෙන්ම පැමිණ, ගලා වැගිරෙමින් ගමන් කරනු ඇත; එවිට ඔහු ආපසු පැමිණ, තම බලකොටුව දක්වාම උද්දීපනය කරනු ලබන්නේය. දානියෙල් 11:10.

දසවන පදයේ ඓතිහාසික ඉටු වීම 1989 වසරට ප්‍රතිරූපයක් වේ; එවිට පාප් පදවිය, රොනල්ඩ් රේගන් සමඟ රහස් සන්ධානයකින්, පෙරෙස්ට්‍රොයිකාට අනුව සෝවියට් සංගමය (USSR) විසුරුවා හැරීමෙන් පසු, "ගලා ගොස්" "පසුකර ගියේ" සෝවියට් සංගමය හරහා ය; එවිට එහි බලකොටුව (රුසියාව) පමණක් ඉතිරි විය.

අවසාන කාලයේදී දකුණේ රජ ඔහුට විරුද්ධව තල්ලු කරනු ඇත; උතුරේ රජ රථද අශ්වාරෝහකයන්ද බොහෝ නැව්ද සමඟ සුළි සුළඟක් මෙන් ඔහුට විරුද්ධව පැමිණෙනු ඇත; ඔහු රටවල් තුළට ඇතුළුව, පිටාර ගලා ඉක්මවා යනු ඇත. දානියෙල් 11:40.

දහවන පදයේ ඉතිහාසය ක්‍රි.පූ. 246 දී දකුණේ රජු විසින් උතුරේ රජුව ජයගැනීමට එරෙහිව සිදු වූ ප්‍රතිප්‍රහාරයක් නියෝජනය කරයි; එසේම 1798 දී දකුණේ රජු විසින් උතුරේ රජුව ජයගැනීමට එරෙහිව සිදු වූ ප්‍රතිප්‍රහාරයකට ආදර්ශවත් වේ. හතළිස්වන පදය 1798 දී අන්ත කාලය සමඟ ආරම්භ වූයේ, දකුණේ රජු (නිර්භාගමික ප්‍රංශය) උතුරේ රජුව (පාප් සභා බලය) මත මාරක තුවාලය එල්ල කළ අවස්ථාවේය; එය 1989 දී අන්ත කාලයේ සෝවියට් සංගමයේ බිඳවැටීම සමඟ සම්පූර්ණ විය. 1798 දී අන්ත කාලය හතළිස්වන පදයේ "තවද අන්ත කාලයේදී දකුණේ රජු ඔහුට එරෙහිව තල්ලු කරනු ඇත" යන වාක්‍යයෙන් නිරූපණය කර ඇත. පදයේ අවසාන කොටස වෙන් කරන "ද්විත්ව විරාම ලකුණ" (:) 1989 දී ඇති ඊළඟ "අන්ත කාලය" සලකුණු කරයි. "තවද උතුරේ රජු රථ සමඟත්, අශ්වාරෝහකයන් සමඟත්, බොහෝ නැව් සමඟත් සුළි කුණාටුවක් මෙන් ඔහුට විරුද්ධව පැමිණෙන්නේය; ඔහු රටවල් තුළට ඇතුළු වී, ගලා යමින් පසුකර යන්නේය."

අපි ඊළඟ ලිපියේදී මෙම අධ්‍යයනය ඉදිරියට ගෙනයන්නෙමු.

"ක්‍රිස්තු යාකාරකම් මණ්ඩපයට උදිත වූ සැම ජාති යකටම, 'ඊළඟ කලාපයක නාසයක් හා සහ ශුද්ධවත් තයාගේ' අරමුණ සම්පූර්ණ කරන්නේ ද යත් නිදක් නා ලැබෙන පිණිස ය."

භූ මි ය මන නම ස් ථානය අල් ලාගෙන සිටී මට ඉඩ දෙන ලදී . අනාවැකි ය ලෝකයේ මහත් රාජධානී න් වන—බාබි ලෝනි ය, මේ දෝ-පර් සි යාව, ග්‍රී සි ය, සහ රෝමය—එ වී මත් වැටී යාමත් අනු සරණය කර ඇත. මේ සෑම එකක් සමඟම, අඩු බලයක් ඇති ජාතී න් සමඟ වූ පරි දි , ඉති භාසය නැවත නැවතත් සි දු වි ය. එක් එක් ට පරි ක් කාලයක් ති බි ණ ; එක් එක් අසාර් ථක වි ය; ඒවායේ නේ ජස මැලව ගි යේ ය; ඒවා බලය පහව ගි යේ ය; ඒවායේ ස් ථානය අනෙකා වි සි න් අත් පත් කර ගත් නා ලදී

“ශුද්ධ ලේඛනයේ පිටු තුළ පැහැදිලි කර දක්වා ඇති පරිදි ජාතීන්ගේ උද්භවය හා පතනයෙන්, හුදු බාහිර සහ ලෝකික මහිමය කොපමණ නිරර්ථකද යන්න ඔවුන් ඉගෙන ගත යුතුය. බබිලෝනිය, එහි සියලු බලයන් එහි විභූතියත් සමඟ,—අපගේ ලෝකය ඉන්පසු කිසිදා නොදුටු තරම් වූ බලය හා විභූතිය, එදවස ජනයාට එතරම් ස්ථිරවත් දිගුකාලීනවත් ලෙස පෙනී සිටි ඒවා,—කොපමණ සම්පූර්ණයෙන් එය අතුරුදන් වී තිබේද! ‘තෘණයේ මල’ මෙන් එය විනාශ වී ඇත. දෙවියන්වහන්සේ පදනම ලෙස නොමැති සියල්ල මෙසේම විනාශ වේ. උන්වහන්සේගේ අරමුණ සමඟ බැඳී තිබෙනත් උන්වහන්සේගේ චරිතය ප්‍රකාශ කරනත් දෙය පමණක් පවතිනු ඇත. උන්වහන්සේගේ ප්‍රතිපත්ති අපගේ ලෝකය දන්නා එකම අවල දේවල්ය.”

Education, 177, 184.